

"אני אוהב להיות פילנטרופ"

הוא גר בווסט הוליווד, נוסע במכונית היברדית, בונה בתים אקולוגיים עם מערכות סולאריות ולוכדי מים, ובעיקר מחפש דרכים להרחיב את פעילות העמותה שלו, The Dream Builders, המסייעת לחסרי בית וילדי מצוקה בלוס אנג'לס • נא להכיר את מאיר דהן, איש עסקים בן 31 מזן מיוחד מאוד

מאת: אלעד מסורי

לאחרים, וקבעתי איתו ראיון נוסף, "בוא נלך לאטל המבורגר"... הוא אמר לי. ואו! הוא גם קלע לאחד המאכלים האהובים עליי, אני שם.

עזר למשפחה להפוך לאמריקאית

מי אתה, מאיר דהן?

"אלעד, פגשת פעם משהו שעשה משהו נהדר בחיים שלו וגרם לך לחשוב לעצמך: צא, אוז הפתחה, בחיים לא חשבתי שהטמבל הזה יעשה משהו טוב בחיים שלו - זה מה שחברים שלי חושבים עליי..."

יכשהמשפחה שלי הגיעה לאל-איי לא היה לנו כסף. גרנו בדירה קטנה והיה בסדר, היה כייף, אבל כסף לא היה. שרדנו. אין לי זיכרונות מיוחדים מהילדות כי אף פעם לא עשיתי שום דבר, לא הלכנו לארוחות ערב או יצאנו לחופשות. לא היה לנו יותר מידי חברים. כולם דיברו עברית בבית ובחוץ כולם דיברו אנגלית. הרגשתי מנותק מהכל."

ספר על החוויות של לגדול במשפחה ישראלית באמריקה.

"פחדתי לגדול כאן. הכל היה מוזר. ההורים שלי לא ידעו איך לגדל אותי כמו אמריקאי כי היינו ישראלים. לא היו לי פה ממש חברים כי אני ילד ישראלי שטילד בארצות הברית. הייתי ילד עם תרבות ישראלית. אני

את מאיר דהן פגשתי בפעם הראשונה בערב גאלה שהפיק למען ילדים בסיכון. באותו ערב הוא התרים כספים כדי לעזור לילדים נזקקים. כאשר עלה לנאום הוא דיבר על הכל מלבד על עצמו; כבר אז הבנתי שיש לי פה עסק עם איש עסקים מזן מיוחד.

דהן הסתובב שם עם חליפה, נראה מתוקתק לגמרי אבל עדיין נבון ונראה כי הוא נחמד לכלים. הוא לא ממש אהב את כל ההמלה סביבו. מחר מאיר הבנתי שמדובר באדם שמדבר מעט ועושה הרבה. שמתו לי למטרה לנסות לתאם ראיון עם אחד מאנשי הנדל"ן המדוברים בווסט הוליווד, מאלו שכינם ספרו לכם שהם הדבר הבא.

שבתיים לאחר מכן ישבנו במשרדו קרוב למלרוז פלייס. המקום בו הוא עובד הוא למעשה בית מגורים שהוסב למשרד. בחוץ הוצב שולחן פוקינג, צמחיה ירוקה, ומפל מים קטן שיוצר אווירה מרגיעה.

מאיר דהן, 31, הוא בן לאבא דייוויד ואמא אולנה שהיגרו מישראל לאמריקה לפני 30 שנה. אחותו הבכורה מיטל נולדה וגדלה בארץ, בעוד מאיר נולד בלוס אנג'לס וגדל כחלק ממשפחה ישראלית לחלוטין. הוא מדבר עברית שוטפת ובעל מנטליות ישראלית.

דהן הוא הבעלים של שתי חברות, האחת חברת בניה מצליחה, Prime Five Homes אותה הקים לפני חמש שנים בשאיפה לבנות בתים חכמים ואקולוגיים, כאלו שעושים את הסיבה לירוקה יותר וידידותית לסביבה. לא תמצאו בית שבנה ללא פאנל סולארי, או עיצוב חלונות מיוחד במחשבה לנצל כמה שיותר את האור הטבעי מבחוץ. ברוב הבתים שבנה יש לוכד מים שניעד לאגור מי שמימים ולהשתמש בהם באופן טבעי להשקיה של הגינה או הצמחים.

האגודה של דהן היא לבנות בתים חכמים יותר וטובים יותר לאנשים שגם רוצים להיות כאלה. ולכן לא התפלאתי שאף הכסף שעשה בשנים הראשונות השקיע בחברה ללא מטרת רווח שהקים הנקראת The Dream Builders או בעברית "בני החלומות". דהן לא רק בונה בתים, הוא מנסה גם לבנות איכות חיים טובה יותר.

בנוסף, הוא הקים לפני שלוש שנים ארגון פילנטרופי שיעזר לאנשים שאין להם כלום. עוד לפני שהספקתי

להכיר את דהן לעומק, מצאתי עצמי מתנדב באחד מימי הפעילות של "בני החלומות", דהן הזמין כל מי שהכיר וכל מי שיעבד איתו בשבת אביבית אחת לפארק לה בראה שם הקים חמייל מאולנד עם הצוות שלו שאירגן את כל המתנדבים, עם אין ספור מוצרי מזון, כלי רחצה והגינה. הם החלו לעבוד ברחובות וחילקו שקיות עם כל טוב להומלסים וניקקים. לאחר החוויה הזאת הבנתי שיש לי עסק עם פילנטרופ אמיתי. רציתי להבין מאיפה מגיע הרצון העז לעזור

"אם היה לי יותר מדי כסף, הייתי מבזבז אותה, אני מקריב את הכסף האישי שלי, מעדיף להשקיע אותו בבניית נכסים שיניבו לי הכנסות בעוד כמה שנים. זה הרבה יותר חשוב לי מלגור לבד בבית ענק של 3 מיליון דולר"

אם אתה רוצה שהיו לך חיים מדהימים אתה חייב לעשות דברים מדהימים עבור אנשים אחרים.

מאכילים את ההומלסים

איך נולד הרעיון להקים את העמותה ללא מטרת רווח משלך?

"הייתי נותן כסף לצדקה כל הזמן אבל הבנתי שאין לכסף שלי השפעה וחשבתי לעצמי או-קיי, אני רוצה לפרסם את החברה שלי אבל אני לא רוצה להשקיע כסף במגוינים ופרסום. אני רוצה לעשות אותו דברים טובים, אז לקחתי תקציב השיווק של החברה והשקעתי אותו בפילנטרופיה. זה עשה לי טוב להשקיע במטרה טובה ולדעת שאני יכול להחליט למי לעזור.

"אני אוהב להיות פילנטרופ. אני רוצה לתקן דברים בקהילה ולתמוך בקהילה הזאת שאני בא ממנה. פעם הייתי הולך לכל מיני אירועי צדקה ולא אהבתי מה שקורה שם.

"ביודדים בילדרס אנחנו מאכילים את ההומלסים, עושים ארועים של חוזה לבית הספר וקונים ספרי לימוד לילדים שאין להם כסף, הולכים לבקר בבתי יתומים, תורמים צעצועים לילדים בחגים, ונמשו החתלו פרויקט של מלחמה בציידילד טראפיקינג."

מה החלום שלך?

"יום אחד לבנות ולעזור את הקהילה מחדש ולעזור בצורה טובה יותר את הדרך בה הקהילה שלנו חיה. לבנות בתים שיעשו לנו איכות חיים טובה יותר. זה מתחיל ברכב שאני נוהג שהוא חשמלי ולא מוזק לסביבה, וככה אני גם חושב על הבתים ואני חושב שאנשים צריכים להיות הכי טובים שהם יכולים."

מה המשמעות של ישראל עבורך?

"הרבה דברים. כמוכן זה הבית שלי, זה העולם האמיתי. אני מרגיש שהחיים פה באל-איי זה סרט, ושם הכל אמיתי, משפחה קהילה, אתה יכול להבין מה זה ישראל, אתה יכול להבין מה זה לאהוב את המשפחה שלך ואת הילדים של את ההורים שלך. אל-איי זה מקום מצויין אבל אנשים שובחים למה הם באים לכאן. אתה בא לכאן ליצור איכות חיים, אבל ישראל זה מקום שאני רואה את עצמי מתנסד בו יום אחד. אני מרגיש כאילו אני מייצג את ישראל מחוץ לישראל."

ב-3 במרץ מאיר דהן יערוך גאלה גדולה שמטרתה לאסוף כספים לעמותה שלו. האירוע יכלול ארוחת ערב, הפגנת חיות, טורניר פוקר של סלבריטאים ועוד. והכל למטרה טובה.

הנכם מוזמנים להיכנס לאתר העמותה לרכישת כרטיסים: www.thedreambuildersproject.com

"תמיד אהבתי לבנות בתים כבר שהייתי ילד אהבתי לבנות דברים, ואז בגיל 19 קיבלתי את רשיון הנדליון שלי. עובתי את הקולג' בגיל 23 כדי לעבוד בחברת ניהול נכסים. ניסתי לקבל רישיון קבלן אבל כיוון שלא היה לי יותר מידי נסיון הם לא נתנו לי אותו. החלטתי שאני לא מוותר והפכתי להיות דיבלטר בחברת השקעות. אני מלווה כסף ובונה על שמי וכך אני לא צריך להיות קבלן. מצאתי את הדרך לעשות את זה; כל פעם שמנסים לעצור אותי אני עושה סיבוב וחוזר."

מתי בנית את הבית הראשון שלך?

"כשהייתי בן 24 בן עבדתי כמנהל של בתי דירות ורציתי להיכנס יותר לתחום של בניה ושיפוצים. ואז עבדתי על בתים כמנהל פרויקטים. עשיתי את זה שנתיים; זו הייתה חווית למידה מצוינת. ב-2008-2009 בתקופת המיתון התחלתי לבנות ורציתי לראות את התגובות של הלקוחות. התחלתי לבנות בית ראשון וזכרתי אותו עוד לפני שסיימתי אותו ועוד בהרבה יותר ממה שביקשתי עבורי."

מה מיוחד בביתים שאתם בונים?

"אנחנו שמים פאנלים סולאריים בכל בית. רוב הקבלנים שבוניס לא עושים את זה בכל הבתים או לא עושים בכלל. אנחנו מקפידים להשתמש בחומרים שניתן למחור אותם או שהגיעו ממחזור. בבתיים שלנו מקפידים לשים לורד מיס, כדי לחסוך מיס בהשקיע הגינה והצמחים, דבר שחשוב בעיקר בשנים האחרונות כשלוס אנג'לס מתיישבת. כל הבתים שאני בונה הם חכמים וניתן להגל אותם מהאייפון או מהאייפד.

אנחנו מקפידים לבנות בתים עם חלונות גדולים שמגדילים את השימוש בתאורה טבעית, עם כמה שפחות שימוש בחשמלי.

אתה מצליח מאוד יחסית לגיש צעיר בגילך. מה הסוד?

"יכל בית שאני בונה הוא כאילו הבית האחרון שאני אבנה. אני משקיע את כל מה שיש לי, כאילו זה הפרויקט האחרון שלי. אני לא בונה רק בשביל למכור.

את הכסף שיש לי בצד אני מעביר לעמותה שלי, לצדקה, אני לא צריך כסף בצד, אני לא חוסך, אני רוצה לעשות משהו עם הכסף שלי. לכולם יש כסף ולי אין. לי יש את החברה שלי ואת הידדים בילדרס. אם אני צריך משהו יש לי עשרה אנשים שיעשו דברים בשבילי. אני לוקח כסף ועושה ממנו עוד כסף עם נדליון מיוחד שהוא פשוט טוב יותר מכל האחרים."

אתה לא חושב על לעשות עוד כסף בשביל עצמך?

"אם היה לי יותר מידי כסף, בטח הייתי מבזבז אותו, אני מקריב את הכסף האישי שלי, מעדיף להשקיע אותו בבניית נכסים שיניבו לי הכנסות בעוד כמה שנים, ככה גדלים וזה הרבה יותר חשוב לי מלגור לבד בבית ענק של 3 מיליון דולר."

מה המודל לחיקוי שלך?

"פגשתי בחיים הרבה אנשים ואנשים הם רק אנשים, אני לא מקבל השראה מאנשים אבל אני זוכר אנשים שלא יהיו כאן יותר ונתנו לי סוג של השראה.

הייתי לי חברה טובה, ג'ני שבגיל 19 כבר הייתה בהריון ונתן כדי גילו לה סרטן. היא הייתה צריכה להחליט אם היא עושה טיפולים כימותרפיים ומאבדת את התינוק שלה אבל מצילה את עצמה. היא החליטה שהיא קודם כל מביאה את התינוק שלה לעולם, היא ילדה את התינוק, בדיא ושלם, וחורשיים לאחר מכן נפטרה מסרטן לפני שהספיקה לספול בעצמה.

"בן אדם כזה נותן לי השראה, הוא לא חושב רק על עצמו חי רק בשביל לחיות, הוא חי כדי לעשות דברים גדולים יותר. ג'ני חשבה שיותר חשוב להביא חיים לעולם."

הייתי זה שצריך לעזור למשפחה שלי להפוך להיות אמריקאים."

איך זה בא לידי ביטוי?

"עכשיו אני מבין שאם יש לך משפחת מהגרים ואתה נולדת כאן אתה עדיין נחשב נחשב מהגר. ישראלים לא הולכים עם כיפה כי באנו מישראל ואנחנו מרגישים שאלהים הוא חלק ממנו והיהודים האמריקאים לא הבינו את זה או.

אבא שלי עבד כאיש מכירות בחברת טונה. הוא מכר טונה. לא עושים מזה כסף. אני זוכר שהייתי מותח את הארון והיה רק קופסאות שימורים. אחר כך אבא שלי פתח חברה משל עצמו, חסך קצת כסף ובנה לבית בסטנלי אנד מלרוז בבית גדול אבל עדיין חינו בצניעות."

למרות קשיי הקליטה והמאבק הכלכלי ההמשך היה דווקא מבטיח. דהן התקבל לשלהבת, בית ספר פרטי יהודי, שנחשב כמסוד לימודי ויקרתי לתלמידים מצטיינים אך מאיר טוען שהתקבל לשם במלגה רק מכיוון שאחותו הגדולה בעלת ההשגים הגבוהים למדה שם לפניו; יאני בכלל לא הייתי חכם, אבל הם חשבו שאין סיכוי שהאח הקטן של מיטל לא חכם כמתה. אמרו איך מצב, אבל יש מצב. לא הצלחתי להתגלב בבית ספר, לא הבנתי למה מכריחים אותי להתגלב כל יום. בסוף העיפו אותי משלהבת..."

מתי גילית שאתה רוצה לבנות בתים?

